

Otto Johnsen: – Opbygningen af den danske olieskate er primært foretaget på basis af det engelske system kombineret med et norsk normprissystem. Det engelske system har vist sig at være urimeligt indviklet, og den engelske regering har derfor foreslået olieindustrien at komme med et fælles oplæg til ændrede regler. Til regeringens forbløffelse er dette lykkedes, og regeringens vurdering af oplægget afventes. På grund af denne usikkerhed er aktiviteten i det engelske område blevet reduceret.

Det er i øvrigt muligt at foretage en sammenligning af det samlede beskatningsniveau i de tre lande på et væsentlig mere realistisk grundlag, end det er gjort i lovforslaget.

Børsen: – Hvordan vurderer De »ring-fence«-princippet med dets manglende muligheder for at modregne »upstream-profits« i »downstream-losses«? – Og hvordan vurderer De lovforslagets bestemmelser om fikserede normpriser?

Otto Johnsen: – Feltafgrænsningen medfører umiddelbart en yderligere belastning for den nuværende koncessionshaver og må i øvrigt betragtes som urimelig. Hvis olieselskaberne eksempelvis viderebehandler olien på et raffineri her i landet og dermed opretholder danske arbejdspladser, virker det ikke gennemtænkt, at der skal foretages en opsplitning af aktiviteterne.

Normsystemet, som er hentet fra den norske olieskattelovgivning, synes at være unødigt komplicerende i særdeleshed i forbindelse med et »ring fence«-system.

Efter monopoltilsynets skøn foreligger der jo offentligt tilgængelige oplysninger om verdensmarkedspriserne på råolie. Normpriserne vil blive fastsat ud fra forudsætninger om leveringssted, kredittider m.v., men det må forventes at blive endog særdeles vanskeligt at fordele de omkostninger, der påløber indtil ejendomsretten overgår til køber.

Børsen: – Vil lovforslaget tilsi- kke, at den tilstedeværende olie vil blive hentet op?

Otto Johnsen: – Som reglerne for kulbrinte- fradrag er skitseret i lovforslaget, er det tvivlsomt. Det kan meget vel tænkes, at sekundære fund ikke vil blive udnyttet, hvis investeringen efter reglerne anses for at være tjent ind. Problemet kendes tilsvarende i den engelske sektor. Endvidere kan der påregnes spekulationer om, på hvilken måde et felt skal udbygges.

Børsen: – Er det ikke urimeligt, at APM kun kan opnå kulbrinte- fradrag på de nedskrevne værdier ved lovens ikrafttræden?

Otto Johnsen: – Man må sige, at de nuværende partnere stilles betydeligt ringere i overgangsbestemmelsen med hensyn til kulbrinte- fradrag vedrørende allerede afholdte investeringer i anlægsaktiver og efterforskningsudgifter end fremtidige koncessionstager.

Børsen: – På grund af de meget store kapitalkrav i forbindelse med eksploration er det kendt – også fra andre lande – at der ofte melder sig behov for nye partnere. Hvordan reguleres det?

Otto Johnsen: – Dette spørgsmål behandles kun for så vidt angår direkte overdragelse af rettigheder eller anlægsaktiver. Hvis et selskab går ind i et joint venture, således at det får en del af overskuddet mod at påtage sig alle yderligere efterforskningsudgifter, er det uklart, hvordan den indtrædende behandles i relation til eventuelle fremførbare underskud, kulbrinte- fradrag m.v.

Børsen: – Hvad siger lovforslaget om »abandonment costs«?

Otto Johnsen: – Der tages ikke stilling til den skattemæssige behandling af de meget store omkostninger, der er forbundet med at rydde et felt. Der henvises til, at regeringen i lighed med regeringerne i Norge og England vil overveje og analysere mulige løsninger. Der foreligger en stor praksis på området, og især Norge har foretaget en omfattende analyse af problemet. Det kunne nok forventes, at der forelå en klarere tilkendegivelse i forslaget på den baggrund.

Det samme gælder med eventuelle uudnyttede skattemæssige underskud og restsaldi på anlægsaktiver m.v. på et tidspunkt, hvor et felt opgives.

En ophævelse af en feltbegrænsning vil kun have en værdi, hvis koncessionshaveren har eller påtænker andre aktiviteter i Danmark. I den forbindelse måtte det være rimeligt, om olieskate kunne refunderes ved at indføre eksempelvis en »carry-back«-regel.

Børsen: – Fremførselsadgangen for underskud er forlænget fra 5 til 15 år. Er det tilstrækkeligt?

Otto Johnsen: – I Norge er der ligeledes en 15 års underskuds- fremførsel, hvor det er tilkendegivet, at den kan forlænges. En tilsvarende begrænsning findes ikke i England.